

OU - Reflections on Teshuva Is Perfection Our Ultimate Goal?

I. Conflicting Messages

(1) אליהו רבה (איש שלום) פרשה נג ד"ה וידבר אלהים את

לפיכך (היו) [יהיו] אומרים כל אחד ואחד, מתי יגיעו מעשיי למעשה אברהם יצחק ויעקב, שלא קנו העולם הזה והעולם הבא אלא בשביל מעשיהם הטובים ותלמוד תורה.

(2) רמב"ם הלכות תשובה פרק ה

הלכה ב - אל יעבור במחשבתך דבר זה שאומרים טפשי אומה"ע ורוב גולמי בני ישראל שהקב"ה גוזר על האדם מתחלת ברייתו להיות צדיק או רשע, אין הדבר כן אלא כל אדם ראוי לו להיות צדיק כמשה רבינו או רשע כירבעם או חכם או א סכל או רחמן או אכזרי או כילי או שוע וכן שאר כל הדעות, ואין לו מי שיכפהו ולא גוזר עליו ולא מי שמושכו לאחד משני הדרכים אלא הוא מעצמו ומדעתו נוטה לאי זו דרך שירצה,

Halacha 2- A person should not entertain the thesis held by the fools among the gentiles and the majority of the undeveloped among Israel that, at the time of a man's creation, The Holy One, blessed be He, decrees whether he will be righteous or wicked. This is untrue. Each person is fit to be righteous like Moses, our teacher, or wicked, like Jeroboam. [Similarly,] he may be wise or foolish, merciful or cruel, miserly or generous, or [acquire] any other character traits. There is no one who compels him, sentences him, or leads him towards either of these two paths. Rather, he, on his own initiative and decision, tends to the path he chooses.

הלכה ג - ודבר זה עיקר גדול הוא והוא עמוד התורה והמצוה שנאמר ראה נתתי לפניך היום את החיים, וכתוב ראה אנכי נתן לפניך היום, כלומר שהרשות בידכם וכל שיחפוץ האדם לעשות ממעשה בני האדם עושה בין טובים בין רעים, ומפני זה הענין נאמר מי יתן יהיה לבבם זה להם, כלומר שאין הבורא כופה בני האדם ולא גוזר עליהן לעשות טובה או רעה אלא הכל מסור להם.

Halacha 3 - This principle is a fundamental concept and a pillar [on which rests the totality] of the Torah and judgment as [Deuteronomy 30:15] states: "Behold, I have set before you today life [and good, death and evil]." Similarly, [Deuteronomy 11:26] states, "Behold, I have set before you today [the blessing and the curse]," implying that the choice is in your hands. Any one of the deeds of men which a person desires to do, he may, whether good or evil. Therefore, [Deuteronomy 5:26] states: "If only their hearts would always remain this way." From this, we can infer that the Creator does not compel or decree that people should do either good or bad. Rather, everything is left to their [own choice].

(3) דברים פרק ה

(כ) ותאמרו הן הראנו יקוק אלהינו את כבודו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי: (כא) ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יקוק אלהינו עוד ומתנו: (כב) כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמנו וחי: (כג) קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יקוק אלהינו ואת תדבר אלינו את כל אשר ידבר יקוק אלהינו אליך ושמענו ועשינו: (כד) וישמע יקוק את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יקוק אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו: (כה) מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם: (כו) לך אמר להם שובו לכם לאהליכם: (כז) ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה: (כח) ושמרתם לעשות כאשר צוה יקוק אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל:

20. And it was, when you heard the voice from the midst of the darkness, and the mountain was burning with fire, that you approached me, all the heads of your tribes and your elders. 21. And you said, "Behold, the Lord, our God, has shown us His glory and His greatness, and we heard His voice from the midst of the fire; we saw this day that God speaks with man, yet [man] remains alive. 22. So now, why should we die? For this great fire will consume us; if we continue to hear the voice of the Lord, our God, anymore, we will die. 23. For who is there of all flesh, who heard the voice of the living God speaking from the midst of the fire, as we have, and lived? 24. You approach, and hear all that the Lord, our God, will say, and you speak to us all that the Lord, our God, will speak to you, and we will hear and do. 25. And the Lord heard the sound of your words when you spoke to me, and the Lord said to me, "I have heard the sound of the words of this people that they have spoken to you; they have done well in all that they have spoken. 26. Would that their hearts be like this, to fear Me and to keep all My commandments all the days, that it might be well with them and with their children forever!

27. Go say to them, 'Return to your tents.' 28. But as for you, stand here with Me, and I will speak to

you all the commandments, the statutes, and the ordinances which you will teach them, that they may do them in the land which I give them to possess.

4) רמב"ן דברים פרק ה

(כג) ואת תדבר אלינו – התשתם כחי נקבה, שנצטערת עליכם ורפיתם את ידי כאשר ראיתי שאינכם חרדים להתקרב אליו מאהבה, וכי לא היה יפה ללמוד מפי הגבורה ולא ממני, לשון רש"י מדברי אגדה. ואם כן יאמר שדאג להם, אבל השם הודיעו כי מיראתו עשו טוב להם. והענין כאשר פירשתי שם (שמות כ טו), כי היו חושבים שירצה להשמיעם כל התורה, והרצון היה לפניו להשמיעם עשרת הדברות בלבד כאשר בקשו. ודע, כי עתה בקשו משה שלא ישמעו קול השם הנכבד לא ביום הזה ולא בדור מן הדורות לעולם, דלא כל שעתא ושעתא מתרחיש ניסא, ואינם חפצים במעמד כזה, אבל יאמינו בנביאים ויעשו כל רצון השם על פיהם.

Know that now they requested of Moses that they should not hear the voice of *the Glorious Name*¹⁹² – neither on that day nor during any of the succeeding generations – for it is not at all times that miracles occur [and, as they said in Verse 21, their very survival after hearing the voice of G-d was a miracle in itself, a miracle that could not be expected to recur during future revelations], and that they do not want another such Revelation; rather, they will believe in the prophets and do G-d's will [as revealed] through them. In compliance Moses told them, *A prophet will the Eternal thy G-d raise up unto thee, from the midst of thee, of thy brethren, like unto me; unto him ye shall hearken; according to all that thou didst desire of the Eternal thy G-d in Horeb.* etc.¹⁹³ If so, the meaning of this request [of the people in the verse before us – *and thou shalt speak unto us* – that they wished to hear from prophets rather than from G-d] was meant for future generations.

24. 'V'AT' (AND THOU) [Moses] SPEAK UNTO US. "[The feminine form of the word *v'at* indicates] that you caused my strength to be sapped like that of a woman, for I was distressed because of you and you weakened my hands when I realized that you were not anxious to approach Him out of love. For was it not better to learn directly from the Almighty rather than from me?!" Thus far is Rashi's language from words of the Agadah.¹⁹⁰ If so, Moses is saying that he was concerned [over their failure to approach G-d] and G-d informed him [in the following verses] that they did so because they feared Him and it was beneficial to them! But the subject is, as I have explained there,¹⁹¹ that they thought that G-d wanted to communicate the entire Torah to them; however, the [Divine] Will before Him was to proclaim to them only the Ten Commandments as they desired.

II. How much is really in our control?

5) Rav Matisyahu Solomon – Matnas Chaim p. 18

6) רמב"ם הלכות ממרים פרק ג הלכה ג

אבל בני התועים האלה ובני בניהם שהידחו אותם אבותם ונולדו בין הקראים וגדלו אותם על דעתם, הרי הוא כתינוק שנשבה ביניהם וגדלוהו ואינו זריז לאחוז בדרכי המצות שהרי הוא כאנוס ואע"פ ששמע אח"כ [שהוא יהודי וראה היהודים ודתם הרי הוא כאנוס שהרי גדלוהו על טעותם] כך אלו שאמרנו האוחזים בדרכי אבותם הקראים שטעו, לפיכך ראוי להחזירן בתשובה ולמשכם בדברי שלום עד שיחזרו לאיתן התורה.

But the children of these errant people and their grandchildren whose parents led them away and they were born among these Karaites and raised according to their conception, they are considered as a children captured and raised by them. Such a child may not be eager to follow the path of judgment, for it is as if he was compelled not to. Even if later, he hears that he is Jewish and saw Jews and their faith, he is still considered as one who was compelled against observance, for he was raised according to their mistaken path. This applies to those who we mentioned who follow the erroneous Karaite path of their ancestors. Therefore it is appropriate to motivate them to repent and draw them to the power of the Torah with words of peace.

הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים

הסוגיא של "בחירה" ארוכה היא ועמוקה עד מאד עם כל כלליה ופרטותיה ואנן נביא כאן ממנה רק הנוגע לנו להבנת דברי התורה על מעשי האבות ונסיונותיהם, וגם בזה תמכנו יתדותינו בדברי החסיד בעל חובת הלבבות (שער הבטחון פרק ד' בפירוש החלק הרביעי) וז"ל שם ... כי הבורא יתברך הניח ברשותנו בחירת עבודתו והמרותו כמ"ש ובחרת בחיים ולא הניח ברשותנו השלמת המעשה בעבודה ובעבירה אלא בסיבות שהם חוץ לנו מזדמנות בקצת העתים ונמנעות בקצתם, עכ"ל, והאריך שם עפ"י יסוד זה. וביאור דבריו שכאשר אנו אומרים שהאדם הוא בעל בחירה אין הכוונה שבכח האדם לעשות כל מה שהוא רוצה לעשות, כי אין הדבר כן. אין האדם יכול לעשות שום מעשה בלי שיזמין לו הקב"ה המצב והכח והכלים להשלים המעשה, אשר כל זה אינו תלוי על רצון האדם רק על רצון הבורא לבד. וכל מה שכן נמצא ביד האדם הוא הרצון לעשות או שלא לעשות וברצון זה הוא המכריע ע"י בחירתו. נמצא דהגדרת ענין הבחירה הוא שהאדם יכול לרצות מה שהוא רוצה בלי שום מכריח מבחוץ כי חפשי הוא בבחירתו לרצות, אבל בשום אופן לא ניתן להאמר כי בידו הוא לעשות כל מעשה שהוא רוצה. ודייק.

ואם נחזור אל דברי רמב"ם הלכות ממרים פרק ג הלכה ג ונראה שכוונתו היא

כששני עמים נלחמים, הנה המלחמה היא במקום מערכתה. כל מה שאחורי צבא העם האחד הוא כולו תחת רשותו ואין לו שם שום ניגוד כלל, וכן מה שהוא מאחורי השני כולו ברשות השני. אם האחד ניצח פעם בקרב, וידחה את השני מרחק מה, אזי בהתחדש הקרב יהיה במקום שיעמדו שניהם אז, אבל במקום שרכש לו הראשון שם אין עוד מלחמה כי הוא ברשותו. הרי שבפעל יש רק חיות אחת, ובכח, כל שטח שתי המדינות הוא מקום הקרב.

כן הוא גם בענין הבחירה. כל אדם יש לו בחירה, היינו בנקודת פגישת האמת שלו עם האמת המדומה, תולדת השקר. אבל רוב מעשיו הם בכיוון שאין האמת והשקר נפגשים שם כלל. כי יש הרבה מן האמת שהאדם מחונך לעשותה, ולא יעלה על דעתו כלל לעשות הניפוד, וכן הרבה אשר יעשה מן הרע והשקר, שלא יבחין כלל שאין ראוי לעשותו. אין הבחירה שייכת אלא בנקודה שבין צבאו של היצוה"ט לצבאו של היצוה"ר. הרבה נכשלים תמיד בלשון הרע, מפני שהורגלו בו, ולא יעלה על דעתם כלל כי רע הוא. ואותם אנשים עצמם לא יבוא לפנייהם יצר הרע להציע להם מחשבת חילול שבת, ביטול תפלה, וציצית ותפלין, וכדומה. והיינו משום שבשבת, ותפלין, וציצית, נתחנכו והורגלו כל כך עד שאין כניסה שם ליצר הרע.

III. And Hashem Forgives

8) תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף ג עמוד א

אמרו לפניו: רבש"ע, תנה לנו מראש ונעשנה, אמר להן הקב"ה שוטים שבעולם, מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת, מי שלא טרח בערב שבת מהיכן יאכל בשבת? אלא אף על פי כן, מצוה קלה יש לי וסוכה שמה, לכו ועשו אותה. ומי מצית אמרת הכי? והא אמר רבי יהושע בן לוי, מאי דכתיב: +דברים ז+ אשר אנכי מצוך היום? היום לעשותם – ולא למחר לעשותם, היום לעשותם – ולא היום ליטול שכר! אלא, שאין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו.

The nations will then plead. 'Offer us the Torah anew and we shall obey it.' But the Holy One, blessed be He, will say to them, 'You foolish ones among peoples, he who took trouble [to prepare]

on the eve of the Sabbath can eat on the Sabbath, but he who has not troubled on the eve of the Sabbath, what shall he eat on the Sabbath? Nevertheless, I have an easy command which is called Sukkah; go and carry it out.'¹⁵ (But how can you say so: does not R. Joshua b. Levi say: What is [the meaning of] the verse, The ordinances which I command thee this day to do them? It is that this day only [the present] is the time to do them,' they cannot be done tomorrow [in times to come]: this day is the time in which to do them, but not in which to be rewarded for them. [Why then should they be offered this observance in the Messianic time?] — Because the Holy One, blessed be He, does not deal imperiously with His creatures.

9) תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף נ עמוד א

אמר ר' חנינא: כל האומר הקב"ה ותרו חייו, שנאמר: +דברים ל"ב+ הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט.

R. Hanina said: If a man says that the Holy One, blessed be He, is lax in the execution of justice, his life shall be outlawed, for it is stated, He is the Rock, His work is perfect; for all His ways are just.

10) Rav Chaim of Volozhin – Nefesh Hachaim 2:9

11) Rav Chaim of Volozhin –Kesser Rosh (Back of Siddur of Vilna Gaon

584 כתב ארתות חיים ראש

בשעסק בנהרה אי"צ לראות כלל, וכוח שאל מרבו הנריא ז"ל, והראה לו סאמר בתקנים ׳בספרי מוסר תחמירים מאד בענין הזה שצריך לסבול יסורים קשים וסורים כמות, ואין תקנה כי"א במיתה ממש ע"ש שנאמר ועפר אתר יקה, אבל"י) בסוף המאמר בת"ז נמצא דבר טוב לסבין שכתב בתקין כ"א וב"ב אבל אריותא אורח ימים ביטנה"י) כי פי שמצלת מן המיתה, ובשמאלה עושר וכבוד שמצלת מן היום קשים במיתה, והספרי מוסר לא הביאו זאת"מ):

קצה] הסתכלות עריות ושחתן אמ" זה הכלל כל מה שיגדור אי"ע ויפרוש מראיה אח"כ אם ראה ויכוש יבער בו היצר כאש, אלא כשרשע לילך בשוק יתפלל ויבקש רחמים לכל וישל ח"י בשום נרנוד חטא והרדור עבירה ר"ל:

קלו] מחשבת רעה גם הראשונים לא נעלו סוה וברד"ל נ"ד אין אדם כו', ואם כסוה רעתי"י) מן המחשבה רעה, כון כופה הסטרא אדרא, ואם חושב בה זו רעה תלה ר"ל:

ארז"ל חיים

לתקן המשות שגדרכ הבית על במול קורה וכו' וכו' (ספרי מוסר). גמ)עייני בשני לוחות הכרית המקון טתן, ודקדקו שם מלשון הוהר, ח"ל ללו הספיריש החממירים לומר אין תקון למעל הוא ר"ל, כאשר שמעתי מפיהם הם המריצים שפשיים בישראל ומתרחקים מלבל טחא כנפי הסכיסה אשר בעל העון ר"ל בשמטו אלה לומר אין תשובה לה'י דבר, וכאשר אברתי אברתי כיו, ואלו גורמים גלות הסכיסה. ואין נקראים חסידים כי"א חסידים ועונשם גדול למאד טכ"ל. גט) עיין באורי רבינו טכ"ס ג' ד ח' טכר המורה פון חיים ושל מלות גן עון, וכן באגדה ברכות ו' לן דמיתק טו' כי מורה ורי מתי, כי מורה עון חיים וקולטת מן הניחה וכדליתא (בגמרא פ"ו מיתא) מכל דבור טלודס מוליק מפיז בתימ נכרח מלאך קדוש וחס מלילי יוסר לטובותו וחיה ותימ כנגד טילט שיש בה כמה וזכה מלוות. בכל הנה והיכה סיוול מפיו בתים. ס)כדליתא בתם שנת קכ"ז ב', בשעה שירדתי ועבלתי בתם תשתפתי וכ"ש שמדליתא ק"י בשל"ס ובס' יסוד יוסף טכ"ס סבות לכולת זיל ר"ל ומד מנסין דלכס ויגון. טא) עיין באורי רבינו מטלי ע"ז ל"ב, ה'טל ברוח הוא במחשבתו הול טוב יותר מלבד פור וספסל הארס אילן אשר מחשבתו רוחו היא המחשבה כמיס ותוכן רוחות ק"י

נפש שער ב - פרק ט החיים קיו

ולך ברינו פאז, הענין יותר מבאר בטוב טעם, שאינו על דרך הנקימה ח"ו, אלא שקמו שמשבע האדם שאם יאכל מאכל ששטבעו הוא מקלקל ומזיק לגופו, ויזיק לו אותו המאכל או גם יחלה ממנו, ואם סם המות הוא, ימות ממנו, ובצממו נתתיב בנפשו, כן הוא בענין העונות של הנפש החוטאת ח"ו, בין שכן קבע הוא יתברך ברצונו, טבע סדור ממצבם ועניניהם של העולמות, שמעשי האדם הטובים או רעים ח"ו הם פענין מאכל ומזון להם, אין שיה ותברגנות בנה, והוא מברח להריק לבלוד השמאה שהגביר בעינו בהעולמות, על ידי אחר מב' התקונים הנ"ל:

ועתה תחזה ובין מבין ענין התוספת ורובו ברכה, ומה רב עץם צדה עבודתנו הקדושה בכללה אל עצמות קיום העמדת העולמות, ולהמשיך ולהשפיע בתוכם רב ברכות ותוספת קדשה, מצד התחברות עצמותו יתברך אליהם כפי הרצון העליון יתברך שמו, כפענין האכילה והמזון כנ"ל, וזהו רצונו וכבודו יתברך משעם כמוס אתו יתברך שמו אשר אין ביכולתנו להשיג:

12) Ma'aseh Ish 1:216

7. אברך בא לרבינו, ותינה את עצרו שלא זכה לושיק וכבר עברו שנים רבות מחנישוואן, והוסוף שהוא חושש חיות ולפני הנישוואן היה חתן והוצד השני עוב את השידוך, וסידור מחילה כדת וכדין, אך אולי נשאר איהו מתחשבים בזה בשמיים... רבינו התאדם ואמר לו בחתונות: "מה אתם חושבים שבשמים מתנהגים שלא ע"פ דין ח"ו? וכי חשיד קוב"ה דעבדי דינא בלא דינא? היה מחילה - אז זה מחול, ואין שם שום קפידא. ה' יעזור לכם שתמקדו במהרה"ו. וכך הנה (מפי עד מחימן).

13) תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף טו עמוד א

אמר לו: רבי עקיבא רבך לא אמר כך, אלא: מה כלי זהב וכלי זכוכית, אף על פי שנשברו יש להם תקנה – אף תלמיד חכם, אף על פי שסרח יש לו תקנה. – אמר לו: אף אתה חזור בך! – אמר לו: כבר שמעתי מאחורי הפרגוד: שובו בנים שובבים – חוץ מאחר.

14) Rav Soloveichik – Al HaTeshuva p. 96

Rabbi Meir ran after his master, Elisha ben Avuya, and called upon him to repent. But Elisha did not respond because he heard a voice calling “return Israel unto the Lord your G-d” – all except “Aher” (a term of derision for Elisha ben Avuya). Only Elisha, whose sins bore down so heavily upon him and cast him so far away heard such a voice which does not really exist. (Babyloniaian Talmud, Hagiga 15a). There are no “except” to repentance.

IV. Why Try To Be Great?

15) Rav Elchanan Wasserman Kovetz Ma'amarim p. 48

16) שולחן ערוך אורח חיים סימן תרג

אף מי שאינו נזהר מפת של [א] כותים, (א) בעשרת ימי תשובה צריך ליזהר. הגה: (ב) ויש לכל אדם (ג) לחפש ולפשפש במעשיו (ד) ולשוב מהם בעשרת ימי תשובה

17) תוספות מסכת יומא דף פז עמוד ב

דביליל יוה"כ מצוה לטרוח ולהכין צורכי סעודה דהוי כעין יו"ט כדאמרי' במדרש דבמוצאי יוה"כ בת קול יוצאת ואומרת לך אכול בשמחה לחמך

References

- http://drsorotzkin.com/pdf/pursuit_of_perfection.pdf
- http://www.yutorah.org/lectures/lecture.cfm/728272/Rabbi_Yona_Reiss/Teshuva_as_Liberation:_The_Joy_of_Being_Only_HumanR

V. Can't be Still

Chovos Halevavos - Sha'ar Bitachon 4

Trust and free choice in the service of God

Human actions that constitute either service of God or transgression can take place only if three factors are present: (1) choice by the heart and mind; (2) intent and resolve to do what one has chosen; and (3) the effort to complete the intended act with one's outer limbs and bring it into actuality.

In regard to what is not hidden [or removed] from us, such as the choice of service or transgression, and the intent to carry out what one has chosen, relying on

Trust in God: Chapter 4

ator, may He be exalted, has left to us the choice of serving Him or rebelling against Him, as it is written: "Choose life" (Devarim 30:19). But the carrying out of the intended act of service or transgression He did not leave to us, but made it dependent on external means that are sometimes present and at other times unavailable.

If a person relies on God in the [ver] choice of serving

לא קם כמשה

כתב הרמב"ם בהל' תשובה: שכל אדם ראוי להיות צדיק כמשה רבינו ואף שהתורה העידה ולא קם כמשה. היינו לענין נבואה ולא בצדקתו. אבל באמת הדבר פשוט מאד שאי אפשר לשום אדם להגיע למדרגתו של משה רבינו ע"ה גם בצדקתו, וא"כ דברי הרמב"ם צריכין ביאור. והו' ביאורן: מצינו בכתוב כי מרע"ה נקרא בשם עבד ה' ופירש הרד"ק בריש יהושע כי גדר עבד הוא. שאין קנין לעבד בלא רבו ויד עבד כיד רבו ומה שקנה עבד קנה רבו, וכזה היה מרע"ה שכל כחותיו וחושיו ודעתו היו כולן קודש לה' לבדו ולא השתמש בהן לשום צורך אחר רק לה'. והמדה הזאת נדרשת מכל איש ישראל כדתן וכל מעשיך יהיו לשם שמים. והדבר הזה מוכרח מאליו, דהא כל מה שיש לו לאדם נקצב לו במדה ומשקל לתכלית הנרצה ולא ניתן לו שום דבר לבטלה וא"כ ע"כ חובתו להשתמש בכל מה שניתן לו לעבודת השי"ת. וזו היא מדרגתו של מרע"ה. ואף שבודאי אפילו אם יעבוד אדם בכל כחותיו אלפי אלפים שנה לא יגיע עד קרסוליו של מרע"ה, היינו מפני שלא ניתנו לשום אדם כחו ובינתו של מרע"ה, אבל בשביל זה לא נגרע כלום מערכו של אדם פשוט, שהעני בקרבן עני יוצא ידי חובתו כמו העשיר בקרבן עשיר. ואחד המרבה וכו' וזו היא כינת הרמב"ם שכל אדם יכול להיות צדיק כמשה רבינו, היינו שכל אדם לפי ערכו ולפי כחותיו יכול להיות עבד ה', כמו משה רבינו לפי כחותיו.

והוא, כי מעשי העבודה והעברה לא יתקנו לאדם כי אם בהקבץ שלשה דברים. האחד, הבחירה בלבד ומצפוננו, והשני, הכוונה וההסקמה לעשות מה שבוחר בו, והשלישי, שישתדל לגמור המעשה באבריו הנראים ויוציאהו אל גדר המעשה. ומה שאינו נעלם ממנו בהם, כבחירת העבודה והעברה, והכונה וההסקמה על המעשה, הבטחון על האלהים בזה

שער הבטחון: פרק ד

עבודתו והמרותו, כמו שקתוב (דברים ל, יט): ובחרת בחיים. ולא הניח בך שיתגנו השלמת המעשה בעבודה ובחברה, אלא בסבות שהם חוץ לנו, מן המנות בקצת העתים ונמנעות בקצתם.

18) תלמוד בבלי מסכת שבת דף נה עמוד ב

ארבעה מתו בעטיו של נחש, ואלו הן: בנימין בן יעקב, ועמרם אבי משה, וישי אבי דוד, וכלאב בן דוד. וכולהו גמרא,